

fattende Virksomhed, en meget stor Administration, der hører ind under Universitetets Kvæstor. Det er fuldkommen rigtigt, hvad den daværende Ordfører for Folketingsudvalget, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), udtalte ved Lovforslagets anden Behandling: „Vi mene ikke, at det er urimeligt at sammenstille Kvæstors Stilling med et almindeligt Departementschefs-Embede, naar der henses til, at Kvæstor under sig har et Budget at forvalte, der naar op over 30 Mill. Kr. aarlig.“ Og den daværende Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nu Tingets højtærede Formand, gjorde i sit Tilsvær til Udvalgets Ordfører opmærksom paa, at der var mange Kreditforeningsdirektører ude i Landet, der administrerede en langt mindre økonomisk Værdi end Universitetskvæstor, og som vare adskilligt bedre lønede; end Universitetskvæstor vilde blive det efter Loven af 1902. Den Gang blev Universitetskvæstors og Bogholderens Lønninger fastsatte i Overensstemmelse med de gældende Lønninger for Departementschefer og Kontorchefer, men siden have de ministerielle Embedsmænd faaet en Lønningsforhøjelse, nemlig i 1908, og det synes mig ikke uberettiget at forlange, at disse Embedsmænd ved Universitetskvæsturen nu i 1912 faa en midlertidig Lønningsforbedring, saa at man derved anerkender Forpligtelsen til ved en endelig Lønningslov for dem at bringe deres Lønninger igen op i Højde med de tilsvarende ministerielle Embedsmænds Lønninger. Jeg har nu ikke her villet gøre noget Forsøg paa at faa Universitetskvæsturen med, for det er saadan en egen Sag, selv om man tilhører Hans Majestæts loyale Opposition, at være mere ministeriel end Ministeren selv og særlig da i Lønnings-spørgsmaal, men jeg har fundet det rigtigt at fremsætte disse Bemærkninger med den endelige fremtidige Ordning af disse Forhold for Øje, for at Universitetskvæsturen ikke skulde blive glemmt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg vil begynde med at takke Udvalget for, at det, skønt Sagen først er kommen frem paa Slutningen af Rigsdagssamlingen, har anerkendt, at det var betimeligt og nødvendigt, at et saadant Lovforslag kom frem, at det vilde have været uretfærdigt, hvis man ikke var gaaet til en midlertidig Lønningslov allerede nu, at man altsaa ikke havde kunnet vente paa den Kommissions Arbejde, der nu vil blive nedsat vedrørende

Ordningen af Universitetets Forhold. Men jeg kan kun beklage, at Udvalget har ment det nødvendigt at foretage betydelige Nedsættelser i det Lovforslag, som Ministeriet havde fremsat. Jeg konstaterer med Glæde, som ogsaa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) nævnede, at de yngste Professorer ved de to Læreanstalter faa det i Lovforslaget nævnte Tilskud. Dermed er selv sagt det vigtigste naaet, men det forekommer mig, at det, som Lovforslaget havde angivet, paa ingen Maade var højere end det, man maatte ønske givet i Lønningsforhøjelse allerede nu. Jeg beklager i høj Grad, at man har ment det rigtigt at undtage Kvæstor og de øvrige Embeds- og Bestillingsmænd under Kvæsturen fra denne midlertidige Lønningslov. Naar jeg dog har ment at kunne tiltræde dette Ændringsforslag, selv om denne Udsættelse har fundet Sted, ligger det i, at jeg ikke har fundet det forsvarligt at opsætte den mindste Forbedring, der kunde naas i den Henseende, selv om man paa et enkelt Punkt maatte resignere i alt for høj Grad. Jeg vil altsaa kunne tiltræde det foreliggende Ændringsforslag, men jeg vil gøre det, idet jeg konstaterer, at man fra alle Sider i Udvalget, og saaledes som det nu ogsaa er kommet til Orde ved Behandlingen her i Dag, har ment det som noget rent midlertidigt, og at man venter snarest muligt at faa forelagt et endeligt og samlet Lønningslovforslag baade for Universitetet og polyteknisk Læreanstalt. Jeg vil udtale det Haab, at det Arbejde, der forestaar den Kommission, der skal nedsættes, forholdsvis hurtig maa kunne endes og Lovforslagene kunne fremlægges.

Der blev af den ærede Ordfører nævnt, at Honorarerne til Direktøren paa polyteknisk Læreanstalt og farmaceutisk Læreanstalt vare skudte ud af Lovforslaget, og den ærede Ordfører henlede Ministeriets Opmærksomhed paa, hvis man finder det nødvendigt at forhøje disse Honorarer ogsaa midlertidigt, da at søge Lejlighed til det ved Finanslovforslaget. Jeg takker for denne Bemærkning fra den ærede Ordførers Side og skal til sin Tid huske at benytte mig af den givne Anvisning.

Ordføreren (Svendsen): Jeg vil dog overfor den ærede Minister, som nu sluttede med denne Tak for den Anvisning, jeg har givet paa Finansudvalget, sige, at der lige saa lidt heri som i noget som helst andet af det, Udvalget foretager sig i denne Sag, skal ligge noget forbindende